

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2510/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.194/2025/7. számú ítéletének bontásra kötelezés része alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kfv.IV.37.194/2025/7. számú ítélete bontásra kötelezés része alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte. Kérte továbbá az Abtv. 61. §-a alapján az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiak szerint foglalható össze. A Vármegyei Kormányhivatal 2024. február 1-jén hatósági ellenőrzést végzett az indítványozó ingatlanán. Az ellenőrzés eredménye alapján a 2024. február 19. napján kelt végzéssel építésrendészeti eljárást indított. A Vármegyei Kormányhivatal a 2024. április 12. napján kelt határozatával kötelezte az indítványozót mint építtetőt, hogy az ingatlanon a lakóépület mögött közvetlenül, de szerkezetileg külön állóan, az oldalsó telekhatáron álló melléképülethez szabálytalanul, építési engedély nélkül megépített 3,00 m x 4,60 m bővítményt bontsa el, valamint a meglévő lakóépület oldalhatáron álló falzatában kialakított két nyílászárót befalazással szüntesse meg.
- [3] 1.2. Az indítványozó a közigazgatási határozat ellen keresettel fordult a bírósághoz. A Szegedi Törvényszék a 2024. január 15. napján kelt 102.K.700.538/2024/22. számú ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság kifejtette, hogy a bővítéssel a melléképület meghaladta a jogszabály szerint építési engedély nélkül építhető méretet, arra építési engedélyt kellett volna kérni, amit az építtetők elmulasztottak. A

bővítés időpontját illetően megállapította, hogy „az Országos Építésügyi Nyilvántartás felületén elérhető műholdas felvételek alapján az indítványozó kifogásával szemben [...] a 2009-2014. évek közti időszakban [...] szélesebb tetőidom került a baromfiól építményre, a 2019-2021. években pedig a lakóépületig 3,00 m x 4,60 m alapterületű épületrésszel megbővítették”. Mivel a meglévő melléképület bővítményét építési engedély nélkül és a telek túlépítésével építették meg, ezért a bíróság szerint a kormányhivatal jogszerűen kötelezte az indítványozót a 3,00 m x 4,60 m-es bővítmény elbontására. A bíróság továbbá arra a következtetésre jutott, hogy a nyílászárók beépítése jogellenes volt, ezért azok befalazással történő megszüntetésre kötelezését is jogszerűnek találta.

- [4] 1.3. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a Kúriához. A Kúria a 2025. május 27. napján kelt Kfv.IV.37.194/2025/7. számú ítéletében a Szegedi Törvényszék 102.K.700.538/2024/22. számú ítéletét a bontásra kötelező rendelkezés tekintetében hatályában fenntartotta, a lakóépület oldalhatáron álló falazatában kialakított nyílászárók befalazással történő megszüntetésére vonatkozó rendelkezést pedig megsemmisítette.
- [5] A Kúria a bontásra kötelező rendelkezések kapcsán megállapította, hogy az indítványozó ebben a kérdésben a bizonyítékok felülmérlegelését kérte, amire a felülvizsgálati eljárásban csak kivételesen van lehetőség, ha azt jogszabálysértés, így a tényállás iratellenes megállapítása, illetve kirívóan súlyos mérlegelési hiányosság indokolja, az indítványozó által a felülvizsgálati kérelemben előadott körülmények azonban ilyenek nem voltak tekinthetők. A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a bontásra kötelező rendelkezés tekintetében a jogszabályoknak megfelelt.
- [6] A lakóépület oldalhatáron álló falazatában kialakított nyílászárók tekintetében a Kúria azt állapította meg, hogy a kormányhivatal jogelődje az építési tevékenységről az indítványozó 2018. november 6-i bejelentése alapján tudomást szerzett. Építésrendészeti eljárást azonban több mint öt évvel később indított, amivel a rendelkezésére álló határidőt sokszorosán túllépte. Helytállóan hivatkozott tehát az indítványozó arra, hogy a 2018-ban tett bejelentése és az arra adott hatósági „tájékoztatás” ténye kizárta a meglévő lakóépület oldalhatáron álló falazatában kialakított nyílászárók létesítése jogszerűségének vizsgálatára vonatkozó eljárás megindítását és ebből következően a befalazásra vonatkozó kötelezés előírását.
- [7] 2. Az indítványozó a hiánypótlási felhívásra kiegészített alkotmányjogi panaszában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.194/2025/7. számú ítélete bontási kötelezés részének alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérte. Beadványa értelmében az alapul szolgáló ügyben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes hatósági eljáráshoz, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz és a XXVIII. cikk (7)

bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogai sérültek. Az indítványozó megjelölte továbbá az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a C) cikk (1) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdését, a 25. cikk (1) és (2) bekezdéseit és a 28. cikkét is. Kérte továbbá az Abtv. 61. §-a alapján az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

- [8] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét az okozza, hogy az ügyében hozott hatósági határozat „nem tartalmaz bizonyítékot és megfelelő indoklást”. Olyan építmény elbontására kötelezték, amelynek pontos építési idejét a közigazgatási eljárás során nem állapították meg, nem volt bizonyíték a tíz éven belüli építésre.
- [9] Az indítványozó értelmezésében a törvényszék azzal, hogy megsemmisítés és új eljárásra utasítás helyett saját eljárásában bizonyítást folytatott le, alapjogi sérelmet idézett elő, nevezetesen megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményét, kiüresítette az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt hatékony jogorvoslathoz való jogot és sérült az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése szerinti hatalmi ágak szétválasztásának elve, a 25. cikk (2) bekezdése, ez utóbbi amiatt, mert az indítványozó úgy ítélte meg, hogy a törvényszéknek az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése alapján a közigazgatási határozat törvényességéről kell döntenie és nem tényállást megállapítania. Az indítványozó kifogásolta a törvényszék eljárását amiatt is, hogy eljárása során megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot, ezen belül a fegyverek egyenlőségének követelményét. A bíróság egyoldalúan biztosította ugyanis a hatóság számára a bizonyítás lehetőségét és nem hagyott elegendő felkészülési időt az indítványozó számára az ellenbizonyításra. Az indítványozó szerint ezen fenti alapjogi jogsérelem érinti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való alapjogát is, mivel a tulajdonában álló épület részbeni elbontására kényszerül a bírósági döntések folytán. Vitatta a bontásra kötelezést amiatt is, mert a „törvény értelmében szabályossá tétel az elsődleges, és ha az nem engedélyezhető, csak akkor lehetséges a bontást elrendelni. A jogszabály szerint nem rögtön [...] vagyontárgyának, tulajdonának a tönkretétele az elsődleges, hanem annak szabályossá tétele. Jelen esetben a szabályossá tétel kivitelezhető csupán a tető eltávolításával”.
- [10] Az indítványozó a Kúria döntésével kapcsolatban úgy vélte, hogy a Kúria az ügyében nem alkalmazta a saját korábbi precedenseit és ezzel megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság követelményét és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, valamint nem tett eleget a 25. cikk (1) bekezdésében előírt igazságszolgáltatási tevékenységének. Az indítványozó kifejtette, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való joga azáltal szenvedett sérelmet, hogy a törvényszéki ítéletet illetően nem volt hatékony a jogorvoslat, a Kúria „[n]em tudta a bizonyítékok

felülmérlegelését elvégezni, így kénytelen volt átvenni az első fokon eljáró [t]örvényszék esetlegesen hibás bizonyíték értelmezését és értékelését, és ezzel hatályában fenntartani a hatósági határozat bontási kötelezés részét”.

- [11] Az indítványozó a hiánypótlásra kiegészített beadványában az ügyében – az alkotmányjogi panasszal egyidőben – benyújtott, a végrehajtás felfüggesztése iránti indítványát elutasító törvényszéki végzést is alaptörvény-ellenesnek ítélte és kifogásolta.
- [12] Az indítványozó a felhívott alkotmányos rendelkezésekkel kapcsolatban hivatkozott az Alkotmánybíróság több határozatára.
- [13] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [14] 3.1. Az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek az alábbiak szerint, részben felel meg:
- [15] Az indítványozó által 2025. június 5. napján kézhez vett kúriai ítélet ellen 2025. augusztus 4. napján az elsőfokú bíróságon benyújtott alkotmányjogi panasz, valamint a 2025. október 30. napján átvett hiánypótlási felhívásra 2025. november 29. napján az Alkotmánybírósághoz érkezett kiegészített indítvány – az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az Ügyrend 28. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett.
- [16] Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza; *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést; *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit; *e)* részbeni indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [17] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.

- [18] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy az alapügy felperese volt.
- [19] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés támadható, a jogorvoslati lehetőségek kimerítését követően. Az Ügyrend 32. § (1) bekezdése értelmében a jogorvoslatok kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, abban az esetben azonban, ha az indítványozó a Kúria eljárását kezdeményezi és a Kúria a felülvizsgálati kérelmet érdemben bírálja el, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti ügy érdemében hozott, ekként alkotmányjogi panasszal támadható döntésnek a Kúria érdemi döntése minősül. Ebben az esetben az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyet érdemben a Kúria Kfv.IV.37.194/2025/7. számú ítélete zárta le, ezért a kúriai ítélet volt támadható alkotmányjogi panasszal.
- [20] Az Alkotmánybíróság az indítványban felhívott B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben kiemeli, hogy következetes gyakorlata értelmében a jogállamiság nem alapjog, annak sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben, a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén lehet alapítani {lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17]}. Nem minősül továbbá Alaptörvényben biztosított jognak a hatalommegosztás elvét kimondó C) cikk (1) bekezdése, az igazságszolgáltatás bírósági monopóliumának elvét és elemeit rögzítő, az Alaptörvény 25. cikk (1) és (2) bekezdései és a 28. cikkbe foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési szabály. Az alkotmányjogi panasz ezen részei – mivel nem Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkoznak – nem felelnek meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt követelménynek.
- [21] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggő indítványi elemmel kapcsolatban az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az indítványozó az Alaptörvény ezen rendelkezését ugyan megemlítette, azonban alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem fűzött hozzá. Az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztán felsorolása ugyanakkor nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására, az indítványban be kell mutatni az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét és egyértelmű indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott szabályával {lásd: 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [22] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A

feltételek meglétének mérlegelése az Alkotmánybíróság jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.

- [23] Az Alkotmánybíróság az indítvány tartalmát illetően arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az indítványozó számára kedvezőtlen bírósági döntés kritikája. Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria azzal sértette meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való és a XXVIII. cikk (7) pontjában biztosított jogorvoslathoz való jogait, hogy nem volt számára kellően hatékony, vagyis mindenben kedvező a jogorvoslat. Az Alkotmánybíróság szerint az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, önmagában nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {lásd: 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [24] Az Alkotmánybíróság utal arra a következetes gyakorlatára, amely szerint tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a bírósági döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {lásd: 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság a bírósági ítéleteket kizárólag alkotmányossági szempontból vizsgálja felül és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára, így a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megállapítására vagy a jogvitát lezáró határozat kizárólag szakjogi tartalmú értékelésére {lásd: 3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok eljárásával, döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására.
- [25] Az Alkotmánybíróság értelmezésében a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. Az Alaptörvény és az Abtv. rendelkezéseiből az következik, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak {lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [26] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csupán az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem eredményezheti, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a tisztességes eljáráshoz, sem a jogorvoslathoz való jog nem teremthet alapot arra, hogy az

Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {lásd 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.

[27] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ekként nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

[28] 4. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság szerint az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ban meghatározott feltételek teljesülésének hiányában nem fogadható be, ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 31.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró